

מאמירה סתם, שכתוב (שמות כד) ואל משה אמר עלה אל ה'. אמר, לא כתוב מי אמר. אף כאן ויאמר סתם, ולא כתוב מי אמר.

אמר רבי יוסי, משמע שכתוב ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ, מכאן משמע ויאמר, ומשמע מי אמר דבר זה. לקול ה' אלהיך? לקולי היה צריך להיות! אלא לאותו קול שנכנסו בו.

אמר רבי אבא, אחר שהתגלה בהם רשם הקדוש, נכנסו בשני חלקים קדושים, כמו שנאמר, וכיון שנכנסו בשני אלה, נכנסו בשני החלקים האחרים הללו, שפאשר יעלו בשני האחרים הללו, יתחברו באלה ולא ימנעו הברכות, ולכן באלה מגיעות הברכות ומשום כך באלה מגיעים עד המלך הקדוש.

וממקומו של הכתוב נשמע הדבר, שכתוב ויאמר אם שמוע תשמע. ויאמר - זה המלך הקדוש. ומה אמר? אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך, כמו שנאמר כי ה' אלהיך אש אוכלת הוא - זו פנסת ישראל. והישר בעיניו תעשה - זה צדיק. והאזנת למצותיו - זה נצח. ושמרת כל חקיו - זה הוד. כיון שנכנסו באלה, הרי הגיעו למלך הקדוש. אחר כך מה פתוב? כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך פי אני ה' רפאך. פי אני ה' - זה המלך הקדוש.

נשמע, שכל מי ששומר את הרשם הקדוש הזה, ממנו עולה עד המלך הקדוש העליון. מה משמע? משמע אותם שנים שהתכנס בהם הזרע, ושמן משחת קדש, ששופכים אותו בפי האמה, ועל זה נקשרו כאחד, והמלך העליון עליהם, ונקשרו בו. ועל כך, מי שנכנס בשני אלה

אמר, שמעינן (נ"א משמע) אמירה סתם, מאמירה סתם. דכתיב, (שמות כד) ואל משה אמר עלה אל יי'. אמר, לא כתיב מאן קאמר. אוף הכא ויאמר סתם, ולא כתיב מאן קאמר.

אמר רבי יוסי, משמע דכתיב, ויצעק אל יי' ויורהו יי' עץ, מהכא משמע ויאמר, ומשמע מאן אמר מלה. לקול יי' אלהיך, לקולי מיבעי ליה. אלא לההוא קול דעאלו ביה.

אמר רבי אבא, בתר דאתגליא בהו רשימא קדישא, עאלו בתרין חולקין קדישין, כמה דאתמר, וכיון דעאלו באלין תרין, עאלו באלין תרין חולקין אחרנין, דכד יסתלקון באלין תרין אחרנין, יתחברון באלין, ולא ממנעי ברפאן, ובגין כך, באלין מטו ברפאן, (ובגין כך באלין מטו) עד מלפא קדישא.

ומאתריה דקרא אשתמע מלה, דכתיב, ויאמר אם שמוע תשמע. ויאמר: דא מלפא קדישא. ומאי קאמר, אם שמוע תשמע לקול יי' אלהיך, כמה דאת אמר (דברים ד) כי יי' אלהיך אש אוכלת הוא, דא פנסת ישראל. והישר בעיניו תעשה: דא צדיק. והאזנת למצותיו: דא נצח. ושמרת כל חקיו: דא הוד. כיון דעאלו באלין, הא מטו למלפא קדישא. לבתר מה פתיב, כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך פי אני יי' רפאך. פי אני יי': דא מלפא קדישא.

אשתמע, דכל מאן דנטיר להאי רשימא קדישא, מגיה סליק עד מלפא קדישא עלאה. מאי משמע. משמע אינון תרין, דאתפנש בהו זרעא, ומשח רבות קדשא, דשדיין ליה בפום אמה, (ועל דא) אתקשרו כחדא, ומלפא עלאה עליהו,

וְאַתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ. וְעַל כֵּן, מָאן דְּעָאֵל בְּאַלִּין תְּרִין, וְנָטִיר לִזְוֵן, אַתְקַשְׁר בְּתִרִין אַחֲרָנִין, וְעָאֵל בְּהוּ, וּכְדִין מְטִי לְמַלְפָּא קְדִישָׁא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאֵי מָאן דְּזָכִי בְּצַדִּיק, זְכִי בְּנִצְחָה וְהוּד, וְאַלִּין אֵינּוּן תְּלַתָּא, דְּאַתְבְּרָכָא בְּהוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּמָאן דְּזָכִי בְּהוּ, זְכִי בְּמַלְפָּא קְדִישָׁא, וְעָאֵל בְּכֻלְהוּ אַרְבְּעָה.

וְרַבִּי כְּרִי אַרְבְּעָה אַלִּין, נְטִירוֹ לְהָאֵי רְשִׁימָא קְדִישָׁא, מְאַרְבַּע מְלִין: נְטִירוֹ דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶסְתַּמְרוּתָא דְּנִגְדָה. נְטִירוֹ דְּצַדִּיק, אֶסְתַּמְרוּתָא דְּשִׁפְחָה. נְטִירוֹ דְּנִצְחָה, אֶסְתַּמְרוּתָא דְּבֵת עֲבוּדַת פּוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת. נְטִירוֹ דְּהוּד, אֶסְתַּמְרוּתָא דְּזוּנָה. וְעַל דָּא לְקוּל י״י אֱלֹהֵיךָ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּמָה זְכָאן יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָא אִפִּי שְׂכִינְתָּא, בְּאַסְתַּמְרוּתָא מִן נִגְדָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ. מָאֵי לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּבְהָאֵי אַחֲרֵי וּמִתְקַשְׁרֵן מְלִין אַחֲרָנִין, דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַתְקַשְׁרַת בְּהוּ. וְהָאֵ אֹקְמוּהָ מְלִי.

וְהַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה: דָּא צַדִּיק. כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים לד) עֵינַי י״י אֵל צַדִּיקִים, לְאַסְתַּמְרָא מִשִּׁפְחָה. (דף ס"א ע"א) וְהָאֵ אֹקְמִנָּא מְלִי. דְּכְתִיב, (משלי ל) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ, דְּגָרִים לְצַדִּיק דָּאֲתַדְּבֵק בְּשִׁפְחָה. וְהָאֵזְנַת לְמַצּוֹתָיו: דָּא נִצְחָה, לְאַסְתַּמְרָא (דלא שקר ביה) דְּלֹא יַעוּל רְשִׁימָא דָּא בְּבֵת אֵל נְכַר, וְלֹא יִשְׁקַר בֵּיהּ בְּנִצְחָה. דְּכְתִיב, (שמואל א טו) וְגַם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר. וּמָאן דְּנָטִיר הָאֵי, קַיִּים מַצּוֹתָיו, דְּכְתִיב, (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר. וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקָּיו: דָּא הוּד, לְאַסְתַּמְרָא מִן זוּנָה.

וְשׁוֹמֵר אוֹתָם, נִקְשָׁר בְּשֵׁנֵי הָאַחֲרִים וְנִכְנַס בְּהֵם, וְאִזּוּ מְגִיעַ לְמַלְפָּא הַקְדוּשָׁא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאֵי מִי שְׂזוּכָה בְּצַדִּיק, זוּכָה בְּנִצְחָה וְהוּד וְשִׁלְשֵׁת אֱלֹהִים, שְׁהַתְּבָרְכָה בְּהֵם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂזוּכָה בְּהֵם, זוּכָה בְּמַלְפָּא הַקְדוּשָׁא, וְנִכְנַס בְּכֻלְהוּ הָאַרְבְּעָה.

וּכְנִיגָד אַרְבְּעָה אֵלוֹ שְׁמִירָה לְרִשְׁם הַקְדוּשָׁא הַזֶּה מְאַרְבְּעָה דְּבָרִים: שְׁמִירָה שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל - שְׁמִירָה שֶׁל נִגְדָה. שְׁמִירָה שֶׁל צַדִּיק - שְׁמִירָה שֶׁל שִׁפְחָה. שְׁמִירָה שֶׁל נִצְחָה - שְׁמִירָה שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. שְׁמִירָה שֶׁל הוּד - שְׁמִירָה שֶׁל זוּנָה. וְעַל זֶה לְקוּל ה' אֱלֹהֵיךָ - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּמָה זוֹכִים יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה? בְּשִׁמְרָה מְנִדָה, וְעַל זֶה כְּתוּב (ויקרא יח) וְאֵת אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ. מַה זֶה לְגִלּוֹת? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבְנִיחָה אַחֲרָיִם וְנִקְשְׁרִים דְּבָרִים אַחֲרֵים שְׂכִינְתָּא יִשְׂרָאֵל נִקְשְׁרַת בְּהֵם. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים.

וְהַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה - זֶה צַדִּיק, כְּמוֹ שְׂכִינּוֹ (תהלים לד) עֵינַי ה' אֵל צַדִּיקִים, לְהַשְׁמֵר מִשִּׁפְחָה. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֵת הַדְּבָרִים, שְׂכִינּוֹ וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ, שְׂגוּרָם לְצַדִּיק שֶׁיִּדְבֵּק בְּשִׁפְחָה. וְהָאֵזְנַת לְמַצּוֹתָיו - זֶה נִצְחָה, לְהַשְׁמֵר (שלא ישקר בו) שְׂלֹא יִכְנִיס רִשְׁם זֶה בְּבֵת אֵל נְכַר, וְלֹא יִשְׁקַר בְּנִצְחָה, שְׂכִינּוֹ (שמואל א טו) וְגַם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר. וּמִי שְׂשׁוֹמֵר אֵת זֶה, קַיִּים מַצּוֹתָיו, שְׂכִינּוֹ (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר - זֶה סוּד, לְהַשְׁמֵר מִן זוּנָה.

וְאִזְלָא הָא, כְּמָה דְתַנִּינָן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאִי דְכַתִּיב (תהלים מה) חַגּוּר חֲרָבָךְ עַל יַרְךָ גְבוּר הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ. אֲלֵא, כָּל מָאן דְמִזְרִי גְרַמִּיה, וְשׁוּי דְחִילוֹ דְחֲרָבָא שְׁנָנָא תְקִיפָא לְקַבְלִיה. עַל יַרְךָ, מָאִי עַל יַרְךָ. דָּא רְשִׁימָא קְדִישָׁא. כְּמָה דְאֵתָּא אָמַר, (בראשית כד) שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי.

זוה הולך כמו ששנינו. אמר רבי יהודה, מה זה שכתוב (תהלים מה) חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך. אלא, כל מי שמזרז את עצמו ושם את פחד החרב השנונה החזקה פגגדו, על ירך - מה זה על ירך? זהו הרשם הקדוש, כמו שנאמר (בראשית כד) שים נא ירך תחת ירכי.

דְּבַר אַחַר חַגּוּר חֲרָבָךְ, כְּלוּמַר, זְרִיז וְאֵתְקִיף יַעֲרֵךְ בִּישָׁא, דְּאִיהוּ חֲרָבָךְ. עַל יַרְךָ, עַל הַהוּא רְשִׁימָא קְדִישָׁא לְנִטְרָא לִיה. וְאִי נִטְרָ לִיה, כְּדִין אֶקְרִי גְבוּר, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲלִבִּישׁ לִיה בְּלְבוּשׁוֹי, וּמָאן לְבוּשׁוֹי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. הוּד וְנִצְחָ. (נ"א וְהִדְרָ) דְכַתִּיב, (תהלים קד) הוּד וְהִדְרָ לְבִשְׁתָּ. אוּף הַכָּא הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ, וְכִדִּין אֲתַדְבַּק בֵּר נֶשׁ בְּמִלְכָּא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת.

דבר אחר חגור חרבך - כלומר, זרז ותקף את היצר הרע שלך, שהוא חרבך, על ירך, על אותו רשם קדוש לשמר אותו. ואם שמר אותו אז נקרא גבור, והקדוש ברוך הוא מלביש אותו בלבושיו. ומהו לבוש של הקדוש ברוך הוא? הוד ונצח (והדר), שכתוב (תהלים קד) הוד והדר לבשת. אף כאן הודך והדרך. ואז נדבק האדם במלך הקדוש פראוי. מכאן והלאה - כל המחלה אשר שמתה במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך. זה המלך הקדוש. ועל זה הזהיר אותם על אותו דבר ממש, שנתן ורשם בהם ולא יותר. ועד עכשו לא נתנה להם תורה. אלא כיון שכתוב, שם שם לו חק ומשפט, מיד - ויאמר אם שמוע תשמע וגו'.

מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה, כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רּוּפְאֶךָ. דָּא מִלְכָּא קְדִישָׁא, וְעַל דָּא אֲזַהַר לּוֹן עַל הַהוּא מְלָה מְמַשׁ, דִּיהֵב וְרַשִׁים בְּהוּ, וְלֹא יִתִּיר וְעַד כְּעַן לָא אֲתִיְהִיבַת לְהוּ אוֹרִייתָא, אֲלֵא כִּיּוֹן דְכַתִּיב, שִׁים שִׁים לּוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט, מִיַּד וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע וְגו'.

בא ראה, כשנצח הקדוש ברוך הוא להזהיר את ישראל על התורה, בכמה דברים משך אותם, בכמה משיכות של חביבות, פאדם שמושך בנו לבית הרב. ובא ראה, לא רצה הקדוש ברוך הוא לתת להם תורה עד שקרבו אליו. ובמה קרבו אליו? בגלוי של הרשם הזה, כמו שנתפאר.

תָּא חֲזִי, כַּד בְּעָא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֲזַהַרָא לְיִשְׂרָאֵל, עַל אוֹרִייתָא, בְּכַמְה מְלִין מְשִׁיף לְהוּ, בְּכַמְה מְשִׁיכֵן דְּחֲבִיבוּתָא, כְּבַר נֶשׁ דְּמְשִׁיף בְּרִיה לְבִי רַב. וְתָא חֲזִי, לָא בְּעָא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְמִיְהֵב לְהוּ אוֹרִייתָא, עַד דְּקָרִיבוּ בְּהִדְיָה. וּבְכַמְה קָרִיבוּ בְּהִדְיָה, בְּגִלּוּיָא דְרְשִׁימָא דָּא, כְּמָה דְאֵתְמַר.

אמר רבי יהודה, לא קרבו ישראל להר סיני, עד שנכנסו בחלק של צדיק וזכו בו. מנין לנו? שכתוב (שמות יט) כיום הזה באו מדבר סיני. כיום הזה ממש דוקא. וכתוב

אָמַר ר' יְהוּדָה, לָא קָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינִי, עַד דְּעָאלוּ בְּחוּלְקָא דְצַדִּיק, וְזָכוּ בִּיה. מְנַלָּן, דְכַתִּיב, (שמות יט) כִּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ

מְדַבֵּר סִינִי, בַּיּוֹם הַזֶּה מִמֶּשׁ דִּיִּיקָא. וְכַתִּיב (ישעיה כה) וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וְגו'.

פְּרֻשַׁת הַמֶּן

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מְמַטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. (שמות טז) רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי'. הַאי קָרָא אוֹקִימָנָא לִיה, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׁ שְׂכִיב בְּבֵי מְרַעִיָּה, הָא אֲתַפְּס בְּאַטְרוּנֵיָא דְּמִלְכָּא, רִישִׁיָּה בְּקוּלְרָא, רַגְלוֹי בְּכוּפְסִירִין, (ס"א בְּטַפְסָרָא) כַּמָּה חִילִין נְטָרִין לִיה, מַהֲאֵי גִיסָא, וּמַהֲאֵי גִיסָא. שְׂיִיפוֹי כְּלֵהוּ בְּדוּחְקָא, מַגִּיחִין אֲלִין בְּאַלִין. מֵיכְלָא אֲתַעְדֵי מַנְיָה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא, פְּקָדִין עָלֵיה אֲפוּטְרוּפָא, לְמִילָף עָלֵיה זְכוּת קָמִי מִלְכָּא, דְּכַתִּיב, (איוב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְאָף מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֲלֵף. כִּהֵּיִא שַׁעֲתָא, זַפְּאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נֶשׁ דְּעָאֵל עָלֵיה, וְאוּלִיף לִיה אֲרַחָא, לְשִׁיזְבוּתִיָּה מִן דִּינָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל.

וְהוּךְ יִכִּיל לְשַׁזְבָּא לִיה, לְמִילָף לִיה אֲרַחָוִי דְּחִיִּי, לְאַתְבָּא לְקָמִי מְאָרִיָּה, כְּדִין אֲתַעְבִּיד אֲפוּטְרוּפּוֹסָא עָלֵיה לְעִילָא. מְאִי אֲגָרִיָּה. בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי'. דְּבַר אַחַר, אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, כַּמָּה תְּקִיפָא אֲגָרָא דְּמַסְפְּנָא, קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, תְּוֹהֵנָא עַל הַאי קָרָא דְּכַתִּיב, (תהלים טט) כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים יי', וְכִי אֶל

(ישעיה כה) וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וְגו'.

פְּרֻשַׁת הַמֶּן

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מְמַטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה'. פְּסוּק זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ, בְּשַׁעֲתָא שְׂאָדָם שׁוֹכֵב בְּבֵית חָלּוֹ, הָרִי נִתְפָּס בְּבֵית הַסֵּהָר שֶׁל הַמֶּלֶךְ - רֹאשׁוֹ בְּקוּלְרָא, רַגְלָיו בְּאֲזִיקַיִם (בְּדַפּוּס), כַּמָּה חִילוֹת שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מְצַד זֶה וּמְצַד זֶה, כָּל אִיבְרִיו בְּדַחֲקֵי נְלַחְמִים אֱלֹהֵי בְּאַלְהָא, הָאֲכָל הָעֵבֶר מִמֶּנּוּ.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן מִמְּנִים עָלָיו אֲפוּטְרוּפּוֹס לְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, שְׂכַתוֹב אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְאָף מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֲלֵף. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲתָא אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הָאִישׁ שְׁנַכְנַס אֲלָיו וּמְלַמֵּד אוֹתוֹ דְּרַךְ לְהַנְצִיל מִן הַדִּין. זֶהוּ שְׂכַתוֹב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל.

וְאִיךְ יִכּוֹל לְהַצִּיל אוֹתוֹ? לְלַמֵּדוֹ דְּרַךְ הַחַיִּים לְשׁוּב לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ, אִזְ נַעֲשֶׂה אֲפוּטְרוּפּוֹס עָלָיו לְמַעֲלָה. וּמַה שְׂכָרוֹ? בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה'. דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל - כַּמָּה חֲזַק הַשְּׂכָר שֶׁל הָעֲנִי לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, תְּמַהֲתִי עַל הַפְּסוּק הַזֶּה שְׂכַתוֹב (שם טט) כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים ה', וְכִי אֶל אֲבִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ וְלֹא לְאַחַר? אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מִשׁוּם שֶׁהֵם קְרוֹבִים יוֹתֵר לְמֶלֶךְ, שְׂכַתוֹב (שם נא) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְאִין לָךְ בְּעוֹלָם שְׁבוּר לֵב

אֲבִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ וְלֹא לְאַחַרָא. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, בְּגִין דְּאִינוּן קְרִיבִין יִתִּיר לְמִלְכָּא, דְּכַתִּיב, (תהלים נא) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. וְלִית לָךְ בְּעוֹלָמָא, דְּאִיְהוּ תְּבִיר לְבָא כְּמַסְפְּנָא. תּוֹ אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, תָּא חֲזִי, כָּל